

Есть слово арифметическо, на което разностьта е 2, и $20 : 5 = 4$, есть слово геометрическо, на което показатель е 4. Показатель сей есть частно производимо въ дѣленіе то на перво то сосъ второ то: следовательно може да е цѣло, може да е и дробь: н. п. $2 : 3 = \frac{2}{3}$: тѣка $\frac{2}{3}$ е показатель, който показува колко пъти се вмѣщава 3 въ 2.

ПРИМѢЧ. Каквъ быль величинъ можемъ да сравнимъ една съ друга, и да изразимъ слово то имъ сосъ числа. Яко н. п. ищемъ да сравнимъ высоту та и широтъ та на единыхъ прозорецъ, на когото высоту та е 12 педи, широтъ та же 4, ще имаме по арифметическомъ ѹбо словъ $12 - 4 = 8$; сир. прозорецо е 8 педи повсокъ неже поширокъ: по геометрическомъ же, $12 : 4 = 3$, то есть, три пъти е повсокъ неже поширокъ. Такъ, нахождаме слово то на двѣ единицы единовидны, какъ, монетъ, долготъ, тѣжестей, и пр. претворяюще тѣя въ единицы того поддѣленія н. п. Олландеска та желтица содержитъ 13 др. а талир. 6. тѣмже слово то имъ е като $13 : 6$, немецка та мила содержитъ 40 стари поприща, а левга та 25, прочее слово то имъ е като $40 : 25$.

133. Яко нарастимъ или умалимъ двѣ та предѣлы на нѣкое арифметическо слово съ еднакво число, слово то не се измѣнава: защото разностьта останува тѣжде: н. п. $10 - 6 = 4$; $(10 + 3) - (6 + 3) = 13 - 9 = 4$; подобно $(10 - 2) - (6 - 2) = 8 - 4 = 4$. Яко ли умножимъ, или раздѣлимъ двѣ та предѣлы